

Dette er et historisk øjeblik, hvor vi kan ændre verden og historien.

Opfordring til International aktionsdag 23. februar.

Af Helga Zepp-LaRouche

Det er, hvad denne aktion faktisk handler om: Hvordan kan vi optrappe denne kamp for grundlæggende set at skabe en situation, hvor Trump, når han holder sin Tale om Nationens Tilstand (28. feb.), inkluderer Glass-Steagall, den ægte Glass-Steagall, og ikke en eller anden udvandet 'ring-fencing' (intern bankopdeling), en Volcker-regel, eller noget som helst andet.

Dette er alt sammen ekstremt vigtigt, for vi vil udgive et dossier om Soros, der præcis viser, hvorfor dette apparat, der laver kupforsøget imod Trump-administrationen, er nøjagtig det, man gjorde i Ukraine; og jeg beder jer om at deltage i en aktionsdag den 23. februar, som er treårsdagen for kuppet i Ukraine, Maidan, der førte til kuppet. Og jeg beder jer også om at være med til at udsende viden om, hvad Soros-apparatet er, der står bag dette kup i USA.

Det følgende er Helga Zepp-LaRouches indlæg fra LaRouchePAC Internationale Webcast, den 17. februar. (Se hele webcastet)

Lad mig sige godaften til jer alle. Det er en glæde at kunne tale med jer. Jeg vil tro, de fleste af jer så præsident **Trumps pressekonference** i dag, der helt åbenbart beviser, at dette er en meget aktiv og fyrig person, der ved, hvordan man

håndterer en uregerlig medieflok. Jeg syntes, det var ret morsomt, og jeg nød at se i hvert fald et par minutter af det, for det viser, at dette virkelig er et meget interessant øjeblik i historien. For han sætter sig ikke bare ned og accepterer, at der rent faktisk er et kup i gang imod ham. Jeg mener, at dette er meget alvorligt. Det gamle establishment, det neoliberale, neokonservative, unipolære verdensetablissement, både i USA og Europa, er *fuldstændig* fra koncepterne. De vil ikke acceptere den kendsgerning, at Trump blev valgt, og de er helt åbenlyst involveret i et forsøg på at få Trump ud af Det Hvide Hus. I al fald, enten et kup, et militærkup, som der er blevet talt om, en rigsret, eller værre endnu, som chefredaktøren for den tyske, liberale avis, *Die Zeit*, sagde på et talk show; han sagde: »Mord i Det Hvide Hus«. Jeg mener, det er fuldstændig skandaløst, at chefredaktøren for den såkaldte mainstream-avis siger sådan noget.

Men det, der foregår, er meget alvorligt. For de har indsat George Soros, der ikke er andet end et instrument for Det britiske Imperium; og George Soros, der er opfinderen af, eller finansmanden bag, konceptet med 'farvet revolution', med andre ord, manden, der finansierer alle former for borgergrupper, NGO'er, og andre grupper, for, hvordan man fremkalder regimeskifte. De har været involveret i dette i størstedelen af tiden efter Sovjetunionen, i mange lande i Østeuropa; i Ukraine i 2004, med den Orange Revolution; i Georgien med Rosenrevolutionen; og senere, det Arabiske Forår; de forsøgte en Hvid Revolution i Rusland, der slog fejl; de forsøgte den såkaldte Gule Revolution med gule paraplyer i Hongkong imod Kina, der slog fejl. Det, vi i øjeblikket ser i USA, er præcis den samme form for organisation, finansieret af Soros, og den har virkelig til formål at omstøde dette valg [af præsident Trump]. Det er meget alvorligt.

Og hele den historie med, at det var Rusland, der 'stjal' det amerikanske valg, er selvfølgelig fuldstændig latterlig. Det

var Hillary, der helt på egen hånd tabte valget. Hun talte om mennesker i det amerikanske midtvesten og rustbæltet, om de såkaldte »ynkværdige«, om de mennesker, der »ikke klarede det«. Det var disse mennesker, der stemte på Trump. Det, som dette etablerement absolut nægter at se, er, at det var deres politik for neoliberalisme, for skabelse af krig i Mellemøsten, baseret på løgne, i Irak, Afghanistan, Libyen og Syrien – hvilket er årsagen til, at vi har en gigantisk flygtningekrise i Europa; denne flygtningekrise var ikke årsagen til, men udløseren af Brexit, Storbritanniens udtræden af EU. Og mere fundamentalt; det var dette udsnit af den britiske befolkning, som følte, at de ikke længere blev repræsenteret af den Europæiske Union, og det var grunden til, at de ville ud. Det var i princippet nøjagtig samme grund til, at folk i USA ikke ville have Hillary, men stemte på Trump.

Hvis man ser på det fra et strategisk standpunkt; se ikke på det ud fra den interne, amerikanske situation, som i øjeblikket er meget polariseret. Se på massemedierne; aldrig har vi set et sådant hysteri i vores levetid. Så se ikke på det ud fra et internt, amerikansk standpunkt; se først på det ud fra et strategisk standpunkt. Og ud fra dette standpunkt kan man sige, at, alt imens Trump helt sikkert gør nogle ting, der ikke er perfekte; men det vigtigste spørgsmål er, at Trumps valgsejr betyder en mulig løsning på faren for krig. Hvis det var fortsat med Obama og Hillary, ville vi nu stå på en kort lunte til Tredje Verdenskrig, fordi hele inddæmningen af Rusland, af Kina, hele ideen med flyveforbudszoner over Syrien, på meget kort sigt ville have bragt os frem til en konfrontation med Rusland og Kina.

Trump's første aktiviteter af diplomatisk art er meget, meget positive, for han havde gode ordvekslinger med Xi Jinping, den kinesiske leder, og han karakteriserede diskussionerne som ekstremt venskabelige, ekstremt varme; og kineserne gav udtryk for den samme mening efter telefonsamtalen for et par dage siden.

Dernæst var der den japanske premierminister Abes besøg i USA, og de aftalte massive investeringer fra japanske selskaber i infrastruktur i USA; og Kina tilbød ligeledes at investere massivt i genopbygningen af den amerikanske infrastruktur. Trump havde jo lovet at investere \$1 billion i USA's infrastruktur, men ser man på den amerikanske infrastrukturens faktiske tilstand, så kan alle ganske klart se, at \$1 billion ikke rækker. Kinesiske eksperter har sagt, at der behøves \$8 billion, og Kina ville være villig til at investere en meget stor del af dette; og tilsammen ville Kina og Japan være i besiddelse af den fornødne industrielle kapacitet til at genopbygge den amerikanske infrastruktur på en meget effektiv måde, og på kort tid.

Den indledende korrespondance mellem Tillerson, den nye, amerikanske udenrigsminister, og den russiske udenrigsminister Lavrov, der i dag mødtes i Bonn i forbindelse med G20, er ligeledes omhyggeligt, forsigtigt positive tegn på, at de mener, de kan arbejde sammen, og de ting, der skal overvindes, er selvsagt enorme, men dette er positive første skridt.

Ser man på det strategisk, så har USA's Trump-administration sagt, at de ikke er modstandere af Japans bestræbelser på at få gode relationer med Rusland. Premierminister Abe var i Rusland; han vil besøge Rusland yderligere to gange i år. Putin besøgte Japan i december. De samarbejder nu økonomisk om at udvikle Kurilerne, de såkaldte nordlige territorier; og Abe ønsker at underskrive en fredstraktat med Rusland i løbet af sin embedstid, dvs., inden for de næste par år.

Hvis USA har en positiv holdning over for Ruslands forbedring af relationerne med Japan, og hvis USA samtidig har lovende tegn på at forbedre relationerne med Kina, og Rusland og Kina arbejder rigtig godt sammen; og hvis USA dernæst kommer til en positiv aftale med Rusland, så har vi det! Så vil vi, for første gang i – jeg ved ikke hvor længe, måske for første gang i historien, nogensinde – så har vi muligheden for at rette op på relationerne mellem denne verdens stormagter, og vi har en

reel mulighed for at eliminere faren for krig for altid.

Dette er ekstremt vigtigt, for hvad er vigtigere end menneskeslægtens eksistens og perspektivet om at eliminere krig for evigt! I de termonukleare våbens tidsalder kan krig ikke længere være en måde at løse konflikter på.

Så dette er alt sammen meget positivt. Og Lyndon LaRouche, min mand, havde en meget positiv holdning til alle disse udviklinger, da han i løbet af de seneste dage blev briefet om dem. Han sagde, »Lad være med at gå i panik, lad være med at falde for massemediernes dækning. Det går alt sammen i en meget positiv retning.« Jeg mener, at der absolut er god grund til optimisme; og måden, hvorpå Trump responderer til dette kupforsøg; han siger, at det er efterretningssamfundet, der lækker klassificeret information til medierne; de deler det ud som slik, og der bør indledes en undersøgelse for kriminelle aktiviteter mod dem, der gør det. Og det er præcis den rette holdning.

Dette er et stort slag, for Trump-administrationen er selvsagt endnu ikke kommet på plads – mange udnævnelser [til regeringsposter] hænger stadig i luften, og nogle af dem er selvsagt problematiske, inklusive den meget store repræsentation af Wall Street, hvilket er et problem.

Det er derfor ekstremt vigtigt, at vi optrapper denne kampagne. Der finder en masse bevægelse sted i Kongressen. Vi så senator Cantwells tale, hvordan hun modsatte sig Mnuchin til posten som finansminister. Der foregår en masse bevægelse.

☒ Der er diverse medlemmer af delstatskongresserne, der implementerer ikke alene resolutioner for Glass-Steagall, men i realiteten det, der er Lyndon LaRouches Fire Love: først og fremmest Glass-Steagall; for det andet, en nationalbank (statsejet bank) til udstedelse af kredit; for det tredje, et kreditsystem, og for det fjerde, en forøgelse af arbejdskraftens produktivitet gennem at fokusere på opnåelse

af fusionskraft og rumteknologi, på basis af internationalt samarbejde. For, det er nødvendigt at forøge produktionsapparatets og arbejdskraftens produktivitet. Der er mange delstats-kongresser, jeg tror seks eller syv på nuværende tidspunkt, der har vedtaget disse **Fire Love**.

Det er, hvad denne aktion faktisk handler om: Hvordan kan vi optrappe denne kamp for grundlæggende set at skabe en situation, hvor Trump, når han holder sin Tale om Nationens Tilstand (28. feb.), inkluderer Glass-Steagall, den ægte Glass-Steagall, og ikke en eller anden udvandet 'ring-fencing' (intern bankopdeling), en Volcker-regel, eller noget som helst andet.

Dette er alt sammen ekstremt vigtigt, for vi vil udgive et dossier om Soros, der præcis viser, hvorfor dette apparat, der laver kupforsøget imod Trump-administrationen, er nøjagtig det, man gjorde i Ukraine; og jeg beder jer om at deltage i en aktionsdag den 23. februar, som er treårsdagen for kuppet i Ukraine, Maidan, der førte til kuppet. Og jeg beder jer også om at være med til at udsende viden om, hvad Soros-apparatet er, der står bag dette kup i USA.

Jeg vil lade det være godt med disse indledende bemærkninger, så I kan sige, hvad I vil, og dernæst kan vi diskutere det. Men jeg kan forsikre jer om, at [det drejer sig om] kampen i USA nu, for ikke alene at beskytte Trump-administrationen mod at blive kuppet og afsat, men for rent faktisk at sikre, at det potentiale, som denne administration repræsenterer, bliver implementeret. For muligheden for, at USA går i samarbejde med Kina, går med i Silkevejen, ikke alene ved at forlænge Silkevejen ind i USA gennem infrastrukturbyggeri, men ved også at samarbejde med Rusland og Kina i andre dele af verden. For eksempel i Mellemøsten, hvilket kun disse magter i fællesskab kan præstere; eller om industrialiseringen af Afrika, som Kina allerede har indledt med mange, mange spændende projekter.

Japan er involveret; Indien er involveret, og vi må få USA til at gå med i det, som FN netop har kaldt »menneskehedens fælles fremtid i Afrika«.

Ale disse store nationer må bringes til at arbejde sammen for hele civilisationens almene vel, og dette er inden for rækkevidde. Dette er meget spændende. For jeg mener, at vi står ved øjeblikke i historien, hvor, hvis folk har en god plan, så kan de ændre verden, og de kan ændre historien.

Putin anklager, at NATO »forsøger at trække os ind i en konfrontation«

17. feb. 2017 – Under et møde i Kreml den 16. feb. med bestyrelsen af statens sikkerhedstjeneste (FSB), kom den russiske præsident Vladimir Putin offentligt med anklager om, at NATO »provokerer os konstant og forsøger at trække os ind i en konfrontation. Vi ser fortsatte forsøg på at blande sig i vore interne anliggender i et forsøg på at destabilisere den sociale og politiske situation i selve Rusland.«

Putin anklagede, at situationen var blevet forværret, siden NATO-topmødet sidste juli i Warszawa, Polen, hvor »Rusland blev udråbt til at være alliancens hovedtrussel, for første gang siden 1989, og hvor NATO officielt erklærede, at inddæmningen af Rusland var alliancens nye mission. Det er med dette sigte, at NATO fortsætter sin ekspansion. Denne ekspansion har tidligere været i gang, men nu mener de, at de har alvorligere grunde til at gøre det. De har optrappet deployeringen af strategiske og konventionelle våben ud over grænserne af NATO's hovedmedlemslande«.

Det er, fastslog Putin, »ikke desto mindre i vores fælles interesse at genoprette dialogen med USA's efterretningstjenester og med andre NATO-medlemslande. Vi er ikke skyld i, at disse bånd blev afbrudt og ikke udvikler sig«. Putin har ved forskellige lejligheder udtalt, at han håber, at denne forværring fra Obama-årene ville blive rettet under præsident Putin.

Ruslands ambassadør til NATO, Alexander Grushko, havde lignende kommentarer, da han talte med pressen efter sin deltagelse i mødet i Rusland/NATO-rådet i Bruxelles. Grushko bemærkede, at der synes at være en vis erkendelse i NATO af »faren ved ikke at have nogen kommunikationskanaler med os«, men hidtil er der ikke opnået meget. Han angreb også NATO's provokationer og sagde, at »beslutningen om at forøge NATO's flådetilstedeværelse i Sortehavet under alle omstændigheder er endnu et skridt hen imod en optrapning af spændingerne i regioner, der er af vital betydning for Rusland«. Han tilføjede, at Rusland er i færd med at forstærke sine styrker mod syd og i Krim, som respons til NATO's øgede tilstedeværelse. »Vi er i færd med at genvæbne vores gruppe i Krim. Vi vil selvfølgelig træffe alle nødvendige forholdsregler for på passende vis at sikre Ruslands interesser i disse områder.«

Foto: NATO-krigsskibe under en militærøvelse i Sortehavet.

Sea Shield 2017 flådeøvelser med deltagelse af syv NATO-lande og Ukraine begyndte den 1. februar i Sortehavet.

På en pressekonference

forsvarer præsident Trump kraftfuldt sin politik for opbygning af positive relationer med Rusland, Kina og Japan

17. feb., 2017 – Under en temperamentsfuld, 77 minutter lang pressekonference i går, gentog præsident Donald Trump med eftertryk sin politik over for Rusland, Kina, Japan og andre nationer, en politik, som gør Det britiske Imperium og dets servile medier apoplektiske: »Hvis vi kan komme godt ud af det med Rusland – og for resten også Kina og Japan og alle andre – hvis vi kan komme godt ud af det, ville det være en positiv ting, ikke en negativ ting.«

Pressekonferencen som helhed var et uregerligt slagsmål, hvor medierne overgik sig selv med at gå efter Trump og vise total despekt. Trump var ret onskabsfuld til gengæld, alt imens han eftertrykkeligt gentog sin politik for Rusland (blandt mange andre spørgsmål, der blev dækket).

Han forklarede, at medierne og andre forsøgte at oppiske befolkningen til at støtte en militær konfrontation med Rusland, som han fordømte som værende ekstremt farlig. »Et atomholocaust vil ikke være som noget som helst andet. De [Rusland] er et meget magtfuld, atomart land, og det er vi også. Hvis vi har et godt forhold til Rusland, så, tro mig, er det en god ting, ikke en dårlig ting.«

Han holdt fast i, at hele »Ruslands-tingen«, som oppiskes af medierne, er »en krigslist«:

»Jeg står her i dag for at fortælle jer, at hele denne Ruslands-ting er en krigslist. Det er en krigslist. Det ville

for resten være godt, hvis vi kom godt ud af det med Rusland, bare, så I forstår dette.

I morgen vil I sige, 'Donald Trump ønsker at komme godt ud af det med Rusland, det er forfærdeligt'. Det er ikke forfærdeligt. Det er godt ... Hvis vi kommer godt ud af det med Rusland, er det en positiv ting. Vi har en meget talentfuld mand, [udenrigsminister] Rex Tillerson, som snart skal mødes med dem, og jeg sagde til ham: 'Jeg ved, at det rent politisk nok ikke er så godt for mig'. Det mest storslåede, jeg kunne gøre, var at skyde det [russiske] skib, der ligger 30 mil ud for [den amerikanske] kysten, i søen. Alle i dette land ville sige, 'Ih, hvor er det fantastisk'. Det er ikke fantastisk.

Jeg ville virkelig gerne komme godt ud af det med Rusland. Se, vi har haft en masse præsidenter, der ikke har taget denne vending. Se, hvor vi nu er ...

Men jeg vil bare fortælle jer, at den falske rapportering fra medierne, fra jer folk, den falske, rædselsfulde, svindelagtige rapportering gør det langt vanskeligere at indgå en aftale med Rusland. Og Putin har sandsynligvis sagt, 'ved I hvad'. Han sidder bag sit skrivebord og siger, 'ved I hvad, jeg ser, hvad det er, der foregår i USA, jeg følger det nøje. Det vil blive umuligt for præsident Trump nogensinde at komme godt ud af det med Rusland, pga. alt det pres, han har med denne falske historie'. OK?

Og det er en skam, for, hvis vi kunne komme godt ud af det med Rusland – og for resten også med Kina og Japan og alle andre. Hvis vi kom godt ud af det, ville det være en positiv ting, og ikke en negativ ting.«

En journalist spurgte dernæst Trump: »Mener De, sir, at Putin afprøver Dem?«

Trump svarede: »Nej, det mener jeg ikke. Jeg tror, at Putin sandsynligvis antager, at han ikke længere kan indgå en aftale med mig, fordi det rent politisk ville være upopulært for en

politiker at indgå en aftale ... Hør, det ville være meget lettere for mig at være hård over for Rusland, men så kan vi ikke indgå en aftale. Nu ved jeg ikke, om vi kan lave en aftale. Jeg ved det ikke. Måske. Måske ikke. Men det ville være meget lettere for mig at være hård – jo hårdere, jeg er mod Rusland, desto bedre. Men ved I hvad? Jeg ønsker at gøre det, der er rigtigt for det amerikanske folk. Og for at være ærlig, som nummer to, ønsker jeg at gøre det, der er rigtigt for verden.«

<https://www.youtube.com/watch?v=00d5zUFeeEk>

George Soros: Vesten må gå i krig med Rusland, eller også vil EU dø

15. feb., 2017 – Under titlen »Putin er en større trussel mod Europas eksistens end ISIS«, kræver George Soros i en kronik i *The Guardian* den 11. feb., men som blev ændret 14. feb., en krig med Rusland, eller også vil EU kollapse.

»Lederne af USA og EU begår en grov fejl, når de tror, at præsident Vladimir Putins Rusland er en potentiel allieret i kampen mod Islamisk Stat«, skriver Obamas hovedstøtte. »Putins mål er at fremelske EU's opløsning, og den bedste måde at gøre dette på er ved at oversvømme Europa med syriske flygtninge.«

Galningen siger, at Ruslands militære operationer i Syrien primært har til formål at drive civile ind i EU. Han indrømmer, at, »Som sagerne står, så står EU til at gå i opløsning«, men, hævder han, det gør Rusland også. »Faktum er, at Putins Rusland og EU er engageret i et kapløb med tiden:

spørgsmålet er, hvem af dem, der først kollapser. ISIS udgør en trussel mod dem begge, men det bør ikke overvurderes. Angreb, der er udført af jihadistiske terrorister kan, hvor rædselsvækkende, de end er, ikke sammenlignes med den trussel, der udgår fra Rusland.«

Soros finansierer og fremmer også den 'farvede revolution' imod Trump i Washington. Farven er brun.

Tidligere amerikansk ambassadør til Rusland, Jack Matlock:

»Er NATO forældet? Absolut!«

14. feb., 2017 – Deutsche Welle ledsager sin rapport om München Sikkerhedskonferencen med en analyse, baseret på kommentarer fra Jack Matlock, den sidste amerikanske ambassadør til Sovjetunionen (1987-91), og fra Joachim Bitterlich, Tysklands ambassadør til NATO i slutningen af 1990'erne.

»Er NATO forældet? Absolut!«, sagde Matlock. »NATO blev dannet for at forhindre et kommunistisk Sovjetunionen i at trænge ind i Vesteuropa. Rusland er ikke i stand til at konfrontere og dominere resten af Europa«, sagde han. »At tro, at vore uoverensstemmelser vil blive løst gennem militær poseren, er en farlig illusion«, fortsatte Matlock. »At ride den form for militære kæphest, som NATO og Rusland i dag hengiver sig til, minder mig om nogle af de geopolitiske spil, som blev spillet af de Store Magter i 1914.« Bitterlich ville ikke gå så vidt som til at kalde NATO for forældet, men han sagde, at han

mener, NATO har »behov for reformer«.

De var begge enige om, at Rusland ikke vil angribe Europa. Matlock sagde, at Rusland har skadet sine egne interesser med sine handlinger i Ukraine, men, havde der ikke været »nogen vestlig eller amerikansk involvering i Ukraine under Maidan-opstanden, ville der sandsynligvis ikke have været en russisk annektering af Krim, eller støtte til opstanden i Donbass«. Bitterlich tilføjede, at Rusland ikke er interesseret i Polen eller De baltiske Stater, men Putin ser Kaukasus og Ukraine som sin »røde streg«, en pointe, der er totalt misforstået af USA og dets europæiske allierede, sagde Bitterlich.

»Jeg mener, at både amerikanerne og europæerne simpelt hen har begået for mange fejl over for Rusland siden århundredets begyndelse: at de fejlvurderede Rusland; trængte det unødvendigt op i en krog og overhørte advarslerne, advarslerne om NATO's ekspansion; om Georgien, og om Ukraine«, sagde han.

RADIO SCHILLER den 15. februar 2017: Vestlige efterretningstjenster modarbejder Trump

Med formand Tom Gillesberg

Lovende strategiske forandringer – men Europas politikere er forblindedede af geopolitik.

Af Helga Zepp-LaRouche

11. februar, 2017 – Imellem de store magter USA, Kina, Rusland og Japan indgås der i øjeblikket, på basis af gensidige fordele, helt nye alliancer, der potentielt kan etablere et højere fornuftsplan og i realiteten indlede en ny æra i historien.

Men i Europa huer dette hverken de neokonservative og neoliberale eller de fleste af de venstreorienterede, og slet ikke de 'grønne', der alle på forskellig vis er så optaget af at hyperventilere over Trumps valgsejr, at de nærmest opfører sig, som om de var bedøvet, når det kommer til de store forandringer på den politiske verdensscene.

Selv sådanne tidligere, åbenlyse atlantisister som den tyske finansminister Wolfgang Schäuble ser, konfronteret med USA's nye præsident Trump, pludselig et håb i Kinas rolle – en nærmest kostelig ironi. Tilhængerne af den geopolitiske doktrin i Europa er stærkt ophidset. De forstår ikke længere verden. Pippi Langstrømpe-princippet, »To gange tre giver fire plus tre giver ni! Jeg laver verden, kvittevittevit, som jeg vil« – virker ikke længere. Chokket over den mislykkede, unipolære geopolitik kan på en måde sammenlignes med dengang, Kopernikus' heliocentriske verdensbillede blev afløst af Johannes Keplers idé om et harmonisk og sammensat univers.

Mellem USA og Kina udvikler der sig nu et håb om et konstruktivt samarbejde, efter et brev fra Trump til Xi Jinping og en efterfølgende telefonsamtale, som Det Hvide Hus beskrev som »udførlig og yderst hjertelig«, og hvor Trump bekræftede USA's politik for Ét Kina. Med Trump-administrationen er der en mulighed for, at USA tager imod tilbuddet fra Kina om »en ny type af relationer mellem stormagterne«, og som blev bevidst ignoreret af Obama. Denne nye model for relationer bygger på, at man absolut anerkender den andens suverænitet, respekterer forskellige samfundssystemer og politiske systemer, ikke blander sig i hinandens indre anliggender og samarbejder om fælles interesser. Der består således ikke nødvendigvis nogen modsætning mellem Trumps »Amerika først!« og Xi Jinpings «kinesiske drøm».

Den japanske statsminister Shinzo Abes besøg i USA, hvor han blandt andet medbragte et tilbud om investeringer, der ville skabe 700.000 arbejdspladser inden for infrastruktur, står på ingen måde i modsætning til dette forbedrede amerikansk-kinesiske forhold. Abe henviste til Japans internationale ekspertise inden for moderne infrastrukturbyggeri og tilbød at bygge en magnettogslinje mellem Washington og New York, hvorved præsident Trump ville kunne nå fra Det Hvide Hus til Trump Tower på Manhattan på én time.

På et spørgsmål fra en japansk journalist, der antydede, at Trumps regering muligvis ikke ville beskytte Japan mod et »kinesisk angreb«, viste Trumps svar, at han ikke lod sig lokke ind i denne geopolitiske fælde, idet han svarede: »Jeg havde i går en meget, meget god samtale med Kinas præsident, som de fleste af jer ved. Det var en meget, meget hjertelig samtale. Jeg mener, vi er på vej til at komme rigtigt godt ud af det med hinanden. Og jeg tror, at det også vil være til stor fordel for Japan. Vi har samtaler med forskellige repræsentanter fra Kina, og jeg mener, at det vil fungere rigtig godt for alle, for Kina, Japan, for USA og alle andre i

området«. Desuden blev investeringer til en billion dollars bragt på banen mellem præsidenten for internethandelsfirmaet Alibaba, Jack Ma, og Trump, og der er stor interesse for yderligere investeringer i opbygningen af den amerikanske infrastruktur.

Oven i disse nye strategiske tiltag kommer, at den japanske statsminister Abe har til hensigt at besøge Rusland to gange i år, og at han sammen med præsident Putin har besluttet at indgå et nært samarbejde om økonomisk udvikling af Kurillerne, som Japan gør krav på. Med dette samarbejde, der også indbefatter omfangsrige japanske investeringer i det fjernøstlige Rusland, skal den gensidige tillid styrkes og forudsætningerne for underskrivelsen af en fredsaftale mellem de to lande skabes. Hertil hører intensivering af samarbejdet om produktion af olie og gas, byggeri af nye lufthavne og havne, modernisering af landbruget, bymæssig infrastruktur, opbygning af vandledninger og kanaler såvel som opførelse af medicinske centre.

Trump-administrationen understregede på sin side, at den ikke havde noget imod et voksende samarbejde mellem Japan og Rusland, men havde fuld forståelse for, at de to nabolande ville forbedre deres bilaterale relationer.

Også Trumps meddelelse om, at han ville basere forholdet mellem USA og Rusland på et godt samarbejde, finder god genklang fra russisk side. I et interview med Ivestiya gav udenrigsminister Lavrov udtryk for forhåbninger om, at opbygningen af et konstruktivt forhold til gavn for begge ville vise sig meget nyttigt, både for den russiske og den amerikanske befolkning, og desuden have en positiv indflydelse på hele verden.

Den russiske ambassadør i Kina, Andrej Denisov, bekendtgjorde samtidig, at præsident Putin vil deltage i det store topmøde om Bælt-og-Vej-initiativet, som Kina afholder i Beijing i maj måned. Kina er, med stor intensitet, i færd med at forberede

dette topmøde, der skal konsolidere den Nye Silkevejspolitik. Medlem af Statsrådet Yang Jischi understregede over for *China Daily*, at der allerede var tyve statsoverhoveder, der havde meddelt deres deltagelse, heriblandt, iflg. professor Wang Yiwei, som er forfatter til en bog om Den nye Silkevej, også præsident Trump – et besøg, som Kina ser frem til med store forventninger.

I samme grad, som de store asiatiske stater og USA overvinder de tidligere geopolitiske konflikter, øges mulighederne for, at også de områder i verden, der tidligere var skueplads for stedfortræderkonflikter, får positive perspektiver for fremtiden. Således påpegede Tim Collard i *China.org.cn*, at, med Kinas fremvækst som global, økonomisk magt, understøttet af AIIB og Bælt-og-Vej-initiativet, steg også Kinas beredvillighed til f.eks. at engagere sig økonomisk i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien. Dermed vil der kunne skabes en helt ny dynamik i området.

Selv *New York Times* så sig nødsaget til undtagelsesvis at offentliggøre en objektiv og positiv artikel med overskriften, »Glade afrikanere går på skinnerne med kinesisk hjælp«, hvor ikke blot den nyåbnede jernbanestrækning fra Djibouti til Addis Abeba, som Kina har bygget og finansieret, beskrives, men også de forskellige projekter i Afrika, hvor Kina investerer omkring 50 milliarder årligt. Denne strækning, der skal være første del af den længe ønskede trans-afrikanske linje fra det Indiske Ocean til Atlanterhavet, har allerede ændret hele dynamikken, siger Abubaker Omar Hadi, leder af havnen i Djibouti. Kina har en vision.

Sådan som det ser ud nu, er det kun Horst Seehofer, CSU's præsident i Bayern, der fornemmer de nye strømninger. Han tilstræber ifølge medierne at få et møde med Trump og har desuden planer om et besøg hos Putin. Forbundskansler Merkel derimod synes at ville med på rollen som forsvarer af »Det frie Vesten« og udtalte for nylig, sammen med den polske ministerpræsident Szydlo, at hun var imod en lempelse af

sanktionerne mod Rusland. Berlinregeringens understøttelse af regimet i Kiev er en skandale. Desværre er det intet tegn på, at repræsentanten for EU-etablissementet og SPD's kanslerkandidat, Martin Schulz, med hensyn til sit geopolitiske standpunkt over for Rusland og Kina, udgør et alternativ til Merkel.

BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, det tyske, politiske parti, som Zepp-LaRouche er formand for) vil i valgkampen til Forbundsdagen sætte alt ind på at påpege de enorme muligheder, der for Tyskland ligger i et samarbejde med USA, Rusland, Kina, Japan og mange andre stater, frem for alt i den økonomiske opbygning af Sydvestasien og Afrika. Der frembyder sig i øjeblikket en fantastisk chance for Tyskland for at formulere en udenrigspolitik, der både er i Tysklands egeninteresse, såvel som også i overensstemmelse med det, Xi Jinping kalder »et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid«. For tysk opfindsomhed, ingeniørkunst og middelstandens produktivitet er lige netop det, som opbygningen af verden behøver, og Tysklands deltagelse i den Nye Silkevejs projekter og det internationale, videnskabelige samarbejde vil også betragteligt forbedre beskæftigelsen her i landet. Det vil sige: væk fra lavtlønsjob og uproduktivt arbejde og hen imod højt kvalificerede og produktive arbejdspladser, og dermed en højere levestandard for alle.

Eftersom man ved hyperventilation indånder for meget ilt og udånder for meget kuldioxid, bør alle de, der gør CO₂-udslippet ansvarligt for klimaforandringerne, hidse sig ned og se på Trump, Kina og Rusland uden geopolitiske briller.

Foto: Japans statsminister Shinzo Abe med USA's præsident Donald Trump i Det Hvide Hus. Abe medbragte en pakke, der kunne betyde store investeringer i amerikansk infrastruktur – en af de ting, Trump under valgkampen sagde, han ville investere store summer i – og et perspektiv, der kunne skabe 700.000 amerikanske, produktive jobs.

EIR stiller spørgsmål til udenrigsminister Samuelson om relationer med Rusland og Kina

København, 10. feb., 2017 – EIR stillede det første spørgsmål til den danske udenrigsminister Anders Samuelson (Liberal Alliance) på en pressekonference i dag på det Internationale Pressecenter.

EIR (identificerer sig): Dette spørgsmål drejer sig om relationerne med Rusland og Kina.

Et nyt paradigme for en alliance for økonomisk udvikling definerer i stigende grad den økonomiske verdenspolitik. Det er blevet promoveret af vore redaktører, (Lyndon og Helga) LaRouche, og anføres nu af Kinas Bælt-og-Vej-initiativ i tæt samarbejde med Rusland, BRIKS og 70 andre lande.

Du har tidligere sagt, at Danmark bør følge USA's politik. Der er nu en mulighed for, at USA vil tilslutte sig dette nye paradigme. Trump har, med begyndelse i sin telefonsamtale med Putin, lovet at normalisere relationerne med Rusland, at have økonomisk samarbejde og at bekæmpe Islamisk Stat. Vil du gøre det samme?

Danmark har et strategisk partnerskab med Kina og er medlem af AIIB. Vi du arbejde for, at Danmark bringer den Nye Silkevej til de nordiske lande og Vesteuropa?

Udenrigsminister Anders Samuelson svarede, at han engang har sagt, at Danmark kun skal følge USA, så længe, vi deler de

samme værdier, og at det så er vigtigt at stå sammen, som han håber, vil ske, selv om der finder en diskussion sted om, hvor USA er på vej hen under den nye præsident.

Men ligesom i en familie, så er det vigtigt at påpege, hvis de anden part ikke går i den rigtige retning. Det var, hvad han gjorde, da han løftede pegefingern i opposition til præsidentens visumpolitik (imod de syv lande).

Det er i alles interesse at have gode relationer med Rusland og Kina, og han mente, at det var en god ting, at den nye, amerikanske ambassadør til FN fortsatte linjen med krav om at opretholde sanktionerne mod Rusland og lægge pres på Rusland for at opfylde Minsk-aftalerne. Der bør være en dialog med Rusland, og de bør overholde international lov.

Med hensyn til Kina, så ser han frem til sit besøg dér i slutningen af marts.

NATO lover fuld støtte til Kiev-regimet

10. feb., 2017 – NATO's vicegeneralsekretær Rose Gottemoeller holdt i går en fælles pressekonference i Bruxelles med den ukrainske premierminister Volodymyr Groysman, efter et særligt møde i NATO-Ukraine Kommissionen aftenen før, hvor hun lovede ham fuld støtte fra alle NATO's 28 medlemmer (snart 29). »Siden Ruslands aggressive handlinger begyndte for tre år siden, har NATO støttet Ukraine«, udtalte hun. »Dette vil ikke ændre sig.« Under mødet sagde Gottemoeller, »Hver eneste allierede tog ordet for at udtrykke sin stærke støtte til Ukraines suverænitet og territoriale integritet.« Gottemoeller understregede, at NATO ikke anerkender, og ikke vil anerkende,

den ulovlige annektering af Krim, og vi fordømmer Ruslands fortsatte destabilisering af det østlige Ukraine.«

I et interview med Izvestiya understregede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, som han havde gjort det tidligere på ugen, at de daglige rapporter fra OSCE viser, at Kiev-regimet står bag optrapningen af volden i Donbass-regionen. »Ukraine krænker åbenlyst sine forpligtelser iht. Minsk-aftalerne, som det tilsyneladende ikke har til hensigt at implementere. I stedet for bestræbelser for at nå frem til en stabil fred, forsøger Kiev-myndighederne meget hårdt at opnå en militær løsning«, sagde Lavrov.

OSCE's Særlige Overvågningsmissions rapport, der blev udlagt 9. feb., indikerer, at niveauet af vold er faldet tilbage til niveauer, der er nærmere det, det var, før optrapningen den 30. jan. – 2. feb. Overvågningsfolkene talte kun 700 eksplosioner langs frontlinjen, sammenlignet med 10.000 på en enkelt dag for omkring ti dage siden, selv om deres rapport stadig indikerer stor aktivitet langs frontlinjen mellem de to sider. De har også fortsat observeret betydelige mængder af meget tunge våben inden for tilbagetrækningslinjen, på begge sider af frontlinjen. De bemærkede ligeledes, at de ikke havde modtaget nogen information om tilbagetrækninger mellem Donetsk lufthavn, Avdiivka og Yasynuvata, som blev aftalt den 1. feb. af den Trilaterale Kontaktgruppe.

Foto: NATO-vicegeneralsekretær Rose Gottemoeller og Ukraines premierminister Volodymyr Groysman under den fælles pressekonference i Bruxelles.

NATO's militære oprustning i Baltikum fortsætter

10. feb., 2017 – USA/NATO's militære oprustning, der blev sat i gang under Barack Obamas præsidentskab, fortsætter på autopilot. Den 7. feb. blev hundreder af tyske tropper budt velkommen til Litauen af den litauiske præsident, Dalia Grybauskaite. De tyske tropper skal danne kernen i NATO-kampgruppen for Litauen. Den 10. feb. blev de fulgt af et pansret kompagni med 120 amerikanske tropper, der medbragte 10 M1 tanks og 5 Bradley kampvogne. De baltiske Stater kræver imidlertid endnu mere fra NATO, og bruger den russiske Zapad 2017-øvelse, der skal finde sted til september, som påskud. »Vi ser, at risiciene øges, og vi er bekymrede over den forestående 'Zapad 2017'-øvelse, som vil deployere en meget stor og aggressiv styrke (på vore grænser), som meget demonstrativt vil forberede krig mod Vesten«, sagde Grybauskaite efter samtaler med sine modparter fra Letland og Estland i Riga, iflg. en rapport fra Reuters. »Dette betyder, at vi vil forhandle med NATO om skabelse af yderligere stående forsvarsplaner, om at udstationere yderligere militære midler og om at skabe en hurtigere beslutningstagningsproces«, sagde hun. Reuters tilføjede, at de tre, baltiske ledere vil udføre lobbyisme over for den amerikanske forsvarsminister, James Mattis, om yderligere amerikanske tropper, under München Sikkerhedskonferencen den 17.-19. feb.

Ikke overraskende responderer russerne til den fortsatte NATO-oprustning. »Alliancen vides at have deployeret hundreder af militærbaser langs den temmelig store omkreds af Rusland. Den reelle forøgelse af antallet af NATO-tropper i lande, der støder op til Rusland, gennem permanente rotationer af mandskabskontingenter, så vel som også fraværet af en konstruktiv dialog med os, tvinger Rusland til at tage seriøse gengældelsesskridt«, sagde Ruslands ambassadør til Litauen,

Alexander Udaltsov, her til morgen til Sputnik. Samtidig holdt han imidlertid en dør åben for russisk-litauisk samarbejde om spørgsmål af fælles interesse. »For øvrigt kan Rusland arbejde tættere sammen med Litauen mht. at indskrænke terrortrusler og fremme grænsernes sikkerhed. Vi har sådanne forslag, så det er muligt at gå frem med deres realisering«, sagde Udaltsov.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov adresserede ligeledes i dag NATO's oprustning. »Alliancens igangværende aktiviteter i de områder, der grænser op til de russiske grænser, er helt bestemt provokerende og destabiliserende«, sagde han til Izvestiya i et interview. Lavrov sagde, Rusland ville forme sin respons til de fremvoksende risici i overensstemmelse hermed og »er i færd med at tage skridt til at neutralisere potentielle og reelle trusler«. »Rusland er et fredeligt land. Men vores fred er baseret på evnen til at garantere landets sikkerhed i enhver situation. Vi er fortsat fortalere for en snarlig deeskalering af den militærpolitiske situation i Europa«, tilføjede han.

Foto: Tirsdag, 7. feb.: Den tyske forsvarsminister Ursula von der Leyen, højre, og Litauens præsident Dalia Grybauskaitė, taler med en soldat under velkomstceremonien for NATO's forstærkede, fremskudte bataljon, som fandt sted på Rukla-militærbasen omkring 130 km vest for hovedstaden Vilnius, Litauen.

EIR spørger udenrigsminister Anders Samuelson om forholdet

til Rusland og Kina, den 10. februar 2017

På det Internationale Pressecenter, København.

EIR: Jeg har et spørgsmål angående forholdet til Rusland og Kina.

Et nyt paradigme for en alliance for økonomisk udvikling er i stigende grad i færd med at afgøre den økonomiske politik i verden. Dette paradigme har været promoveret af vore redaktører, (Lyndon og Helga) LaRouche, og anført af Kinas Bælt-og-Vej-Initiativ, i tæt samarbejde med Rusland, BRIKS-nationerne og 70 andre nationer.

Du har tidligere sagt, at Danmark burde følge USA's politik.

Nu er der en mulighed for, at USA vil tilslutte sig dette nye paradigme.

Trump har, begyndende med sin telefonsamtale med Putin, lovet, at han vil normalisere forholdet til Rusland, for at opnå økonomisk samarbejde og for at bekæmpe IS. Vil du gøre det samme?

Danmark har et strategisk partnerskab med Kina og er medlem af AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank).

Vil du arbejde for, at Danmark bringer Den Nye Silkevej til de nordiske lande og Vesteuropa?

Hør udenrigsministerens svar på videoen.

En ny mulighed

Leder fra LaRouchePAC, 9. februar, 2017 – I en ekstraordinær og inspirerende diskussion med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi den 6. feb., viste Lyndon LaRouche, at præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. feb. åbner døren for USA til at tilslutte sig »det nye arrangement mellem nationer«, der inkluderer de igangværende russisk-japanske aftaler, Bælt-og-Vej-initiativet, som anføres af Kina, og de andre hermed relaterede, revolutionære nye funktioner af verden i det 21. århundrede. Den første artikel i det netop, den 10. februar, udkomne nummer af »Executive Intelligence Review«, EIR, med overskriften, »Vælg derfor livet«, opsummerer denne diskussion, som fandt sted den 6. feb., og vil ikke blive gengivet her. I stedet vil vi blot pointere nogle af de seneste hovedudviklinger, der markerer denne historiske mulighed, en mulighed, som, bemærkede hr. LaRouche, kun vil stå åben i et begrænset tidsrum – med mindre den gribes nu, gennem hans »Fire Nye, Økonomiske Love« fra juni 2014.

Som vi tidligere har fortalt, så forlyder det, at premierminister Abe kommer til Washington med et tilbud om investeringer i højteknologi, inkl. højhastighedstog, og som vil skabe 700.000 amerikanske jobs. Han forventes også at tilbyde samarbejde om forskning inden for højteknologiske områder, inkl. avanceret kernekraft. Derudover handler Abes mission til Washington, som i dag rapporteredes af *Nikkei Asian Review*, om, at Abe vil foreslå dannelsen af et permanent, amerikansk-japansk, økonomisk råd, der på den japanske side skal ledes af finansminister Taro Aso, der også er vicepremierminister, og på den amerikanske side af vicepræsident Mike Pence.

Samtidig med premierminister Abes ankomst til Andrews Air Force Base torsdag aften, rapporterede *Mainichi*, »vil Abe søge at diskutere måder med Trump, som kan styrke bilateral handel

og investering til gavn for det større, asiatiske Stillehavsområde ... iflg. japanske myndigheder.«

I diskussionen den 6. februar havde Lyndon LaRouche indbefattet hele dette initiativ fra Abes side over for USA, i den sammenhæng, som er Japans nye aftaler med Rusland om betydeligt, økonomisk samarbejde, der fører frem til en fredsaftale. Med hensyn til dette japansk-russiske aspekt, rapporterede *Mainichi* i går, at datoen den 7. februar var »De Nordlige Territoriers Dag« i Japan, hvor, hvert år, de japanske indbyggere, der i 1945 blev udvist af disse øer af sovjet-russerne, samt deres efterkommere, samles omkring øernes tilbagevenden til Japan. Men denne gang talte premierminister om det i sin »fremgangsmåde«, der »tilsigter at styrke gensidig tillid gennem fælles projekter og at føre til indgåelse af en fredsaftale«. Meningsmålinger, der blev gennemført kort tid efter Abes topmøde med præsident Putin i Japan i december, viste, at omkring 60 % af den japanske befolkning støttede denne »nye fremgangsmåde«.

»Sputnik« rapporterede dette samme dag, som den japanske udenrigsminister Kishida indkaldte til det første møde i et interministerielt råd i den japanske regering, om samarbejde med Rusland om Kurillerne (eller de Nordlige Øer). »Jeg vil gerne bede alle interesserede ministerier om at begynde at overveje fælles økonomiske projekter med Rusland, inkl. inden for fiskeri, turisme, sundhedspleje og miljøbeskyttelse«, sagde Kishida. »Disse projekter bør være økonomisk fordelagtige for både Japan og Rusland.« Lyndon LaRouche understregede i særdeleshed denne sidste pointe, »økonomisk fordelagtig for begge parter«, tidligere på dagen.

Det rapporteres yderligere, at premierminister Abe vil besøge Rusland to gange i år og afholde topmøder med Vladimir Putin under begge besøg. Datoen for det første besøg vil blive fastsat til første halvdel af 2017, og det andet besøg bliver til Vladivostok Øst Økonomiske Forum i september.

På den amerikansk-kinesiske side har præsident Trump onsdag sendt et brev til Kinas præsident Xi Jinping. Teksten er ikke blevet offentliggjort, men begge parter sagde, at brevet takkede præsident Xi for hans lykønskingsbudskab i anledning af Donald Trumps indsættelse, overbragte ønsker for det kinesiske folk i anledning af Lanternefestivalen den 11. februar og 'Hanens År', og sagde, at præsident Trump ser frem til at udvikle en »konstruktiv relation« med Kina. Som svar sagde talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Lu Kang, at, »Kina tilskriver udviklingen af relationen med USA stor betydning«. Kina og USA har begge et ansvar for at sikre fred og stabilitet i verden og fremme global udvikling og velstand. »Samarbejde er det eneste rette valg for Kina og USA.«

På den amerikansk-russiske side bekræftede talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, i dag, at Rusland og USA i øjeblikket arbejder på muligheden for et møde mellem den hhv. russiske og amerikanske udenrigsminister, Sergei Lavrov og Rex Tillerson, på sidelinjen af G20-udenrigsministtermødet i Bonn den 16.-17. februar.

I går kom udenrigsminister Lavrov med kommentarer i anledning af offentliggørelsen af dokumenter fra 1943, fra Sovjetunionens Udenrigsministerium. Under en meget bevægende genkaldelse af dette afgørende krigsår, sagde han:

»Til trods for, at de allierede forfulgte hver deres interesser, var de i stand til at hæve sig over splittelser og uoverensstemmelser og slå sig sammen for at besejre den nazistiske ideologi. Dette fremgår tydeligt af dokumenterne om Udenrigsministerkonferencen i Moskva i oktober 1943, og af De Tre Stores konference i Teheran, i november-december, 1943. Under disse begivenheder diskuterede deltagerne afgørende spørgsmål, som, blandt andre ting, havde relation til verdensordenen efter krigen og oprettelsen af De forenede Nationer. I dag, hvor det internationale samfund konfronteres med den internationale terrorismes og ekstremismes svøbe, der ikke har fortilfælde, er denne erfaring med alliance og

samarbejde for at adressere fælles opgaver særlig vigtig.«

Foto: Japans premierminister ankom torsdag til Washington, til topmøde med præsident Trump den 10.-11. febr. Foto fra tidligere lejlighed.

»Vælg derfor livet« – Den nye aftale mellem nationer

EIR, 7. februar, 2017; af Tony Papert – Præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. februar, tilbyder USA muligheden for at slutte sig til det store, nye, eurasisk-centrerede system med samarbejde i det 21. århundrede – som inkluderer Japan, Kina, Rusland og de flere end 70 andre nationer, med en samlet befolkning på 4,4 mia., der har tilsluttet sig Kinas »Bælt-og-Vej-initiativ« (Belt and Road Initiative, BRI) med udviklingskorridorer i hele verden. Det er indikerende, at Abe til dette forestående topmøde har forberedt en mulig pakke, der omfatter japanske investeringer i højteknologi i USA, som kan skabe hundredetusinder af gode jobs.

Japanske medier rapporterer, at premierminister Abe har forberedt en plan, der inkluderer investeringer i stor skala i højhastighedstog i Texas og Californien, sammen med andre infrastrukturinvesteringer, så vel som også gensidigt samarbejde henimod opnåelse af avanceret kernekraft og andre, banebrydende teknologier.

Japans udarbejdelse af denne pakke til Washington må forstås som et biprodukt af de revolutionære aftaler, der er truffet mellem Japan og Rusland i løbet af de seneste måneder. De to lande har befundet sig i forhandlinger om en fredsaftale; de

har officielt været i krig med hinanden i over 70 år. Men disse »fredsforhandlinger« tager en unik form: de ville aldrig have været mulige uden for sammenhængen med den nye, eurasisk-centrerede aftale mellem nationer – en aftale, som de fleste amerikanere stadig er fuldstændig ubevidste om.

☒ *Billede: Den russiske præsident Vladimir Putin (venstre) og Japans premierminister Shinzo Abe under en fælles pressekonference under Putins besøg i Japan i december, 2016.*

Putins Rusland og Japan har besluttet at overvinde en umedgørlig territoriestrud ved, at de to nationer kommer til en forståelse og til at have tillid til hinanden gennem stadig tættere, massivt økonomisk samarbejde, der er i begges interesse. Da premierminister Abe mødtes med præsident Putin i Vladivostok på Ruslands Stillehavskyst i september sidste år, foreslog han otte punkter for økonomisk samarbejde, som omfattede store, japanske investeringer for at være med til at udvikle det Russiske Fjernøsten (eller det østlige Sibirien). Da Putin gengældte besøget i december, blev disse otte punkter bekræftet og udviklet mellem dem. Desuden aftalte de fælles, økonomisk udvikling af det omstridte område, Kurillerne. En endegyldig løsning af striden om statstilhørsforholdet vil følge den intensiverede tillid, som vil blive et resultat af dette samarbejde.

☒ *Billede: Verdenslandbroen, med hovedudviklingskorridorer (højhastighedsjernbaner, nye vandveje m.v.), der vil forbinde hele det eurasiske kontinent og, gennem Beringstrædetunnelen (øverst til højre), forbinde hele Eurasien til de amerikanske kontinenter. (Google Earth.)*

Da præsident Putin foreslog denne enestående kurs i det 21. århundrede for forhandlinger med Japan, havde han naturligvis i tankerne den kinesiske præsident Xi Jinpings lancering i

2013 af Bælt-og-Vej-initiativet, en revolutionerende vision for infrastruktur-udviklings-korridorer, der forbinder hele Eurasien og spreder sig ind i Mellemøsten og Afrika og, via Beringstrædetunnelen, ligeledes ind i begge amerikanske kontinenter. Som vi har rapporteret, så er Bælt-og-Vej-initiativet en følge af de forslag til en politik, som Lyndon og Helga LaRouche uophørligt har kæmpet for siden 1988.

Som præsident Putin selv bemærkede, så var hans andet referencepunkt for denne nye kurs for forhandlinger med Japan, »Traktaten om Godt Naboskab og Venskabeligt Samarbejde mellem Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation«, som, efter tredive års forhandlinger, blev underskrevet i 2001 – forhandlinger, der, med stadig større tillid mellem de to sider, stadig pågår i dag på en tættere og mere intensiv måde. Denne traktat fra 2001 var en forudsætning for BRI, alt imens forhandlingerne om denne traktat direkte affødte Shanghai Samaarbejdsorganisationen, et andet, betydningsfuldt element af konstellationen i den nye verden, som nu er åben for USA at tilslutte sig.

De eurasiske nationer, under anførsel af Rusland, Kina og nu Japan, siger til USA: »Vi har åbnet op for en ny måde at leve på. Vi I acceptere det og gå med?« Her vil præsident Trump ikke blive et problem, sagde Lyndon LaRouche den 6. feb. til medarbejdere. Snarere vil USA's tilslutning til denne nye aftale mellem nationerne blive den måde, hvorigennem den nye, amerikanske præsident kan opfylde sit kampagneløfte om, at ingen amerikaner, der ønsker at arbejde, ikke vil være i stand til at finde et job.

Vi har kun en kort tidsperiode, i hvilken vi kan konsolidere dette, sagde LaRouche. Vi har en solid gruppe ledere, der har indgået en beslutsom aftale om principperne for handling; de må konsolideres som en enhed. Det, der kunne ødelægge dette, vil være, hvis en tredjepart fik mulighed for at bryde ind og forsøge at påtvinge sine egne, afvigende principper.

De principper, der behøves, udgøres af LaRouches »**Fire Nye Love**«. De oprindelige, ledende kræfter har udvalgt sig selv. Andre, der ønsker at komme med, må kvalificere sig; de kan ikke få lov til bare at gå ind. Vi må træffe denne beslutning.

Her kan man høre den hårdkogte læser spørge, »Jamen, hvad er chancerne for dette?« Dette spørgsmål afspejler fejlagtige læresætninger om såkaldt 'sandsynlighed', imod hvilke Albert Einstein uophørligt kæmpede i årtier frem til sin død i 1955. Statistikere er mislykkede matematikere, lige såvel som, at matematikere er fejlslagne menneskelige væsener. Deres fejlagtige begreber om sandsynlighed er især åbenbare, når de anvendes på menneskelige anliggender, som her.

Forstil dig, at du er i færd med at gå over gaden, og et køretøj i høj fart kører over for rødt lys og har direkte kurs mod dig, med trussel om at køre dig ned. Vor ven statistikeren ville læne sig over og spørge dig i øret, »Hvad er de sandsynlige odds for, at du vil overleve dette?«

Ovenstående artikel publiceredes første gang i EIR, 10. februar, 2017. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

**Briterne trækker
stoppeklodserne væk for
ødelæggelse af Trump – Den
nøgterne**

verden fremmer samarbejde mellem USA, Rusland og Kina omkring et Nyt Paradigme

Leder fra LaRouchePAC, 7. februar, 2017 – Den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, svarede en australsk journalist, der spurgte, hvor bekymret han var for, at der ville blive krig mellem USA og Kina, at præsident Trump og præsident Xi havde talt sammen, og at de begge var »100 % enige« om, at de amerikansk-kinesiske relationer ville være »meget positive«, og at »enhver nøgtern politiker« indser, at »der kan ikke være en konflikt mellem Kina og USA, fordi begge ville tabe, og det har ingen af siderne råd til«. Wang tilføjede, at Kina vurderer den officielle politik fra USA's side, og ikke »kampagne-retorik«.

Der er liden nøgternhed i England i disse dage, og heller ikke i den hektiske, miskrediterede Obama-lejr i USA. *The Economist*, et hovedtalerør for City of London og Storbritanniens monarki, har en hovedhistorie i denne uge, der viser Donald Trump, som kaster en Molotovcocktail, med overskriften: »En oprører i Det Hvide Hus.« De understreger, at »USA's allierede er bekymrede, og med rette«. Deres bekymring går på, at netværket af traktater og handelsaftaler, som Trump behandler med foragt, »udgør et system, der binder Amerika til sine allierede og projicerer dets magt ud i hele verden«.

Lige præcist. Her har vi Det britiske Imperium, som indrømmer, at de har brugt USA som den 'dumme kæmpe' ved at bruge USA's militære og økonomiske magt til at opretholde Det britiske Imperium, baseret på den geopolitiske forudsætning, at verden må forblive splittet, Øst vs. Vest. Se, ikke alene indgår

Trump fred med den formodede »fjende«, Rusland og Kina, men kendsgerningen er også, at London er rædselsslagen over, at dette vil få indvirkning på alle andre lande, som hidtil er blevet tvunget til at følge Imperiets militære og økonomiske diktater. Som *The Economist* ligefremt skriver: »Lande, der er utilfredse med verden, kunne fristes til at ændre den.«

Det forbyde Gud!

Imperiet er tydeligvis ude efter mord, som de gentagne gange har gjort med amerikanske præsidenter, der forsvarede de principper, hvorpå Amerika blev grundlagt, imod den ondskab, som er Det britiske Imperium. Londons Obama og hans håndlangere har lanceret en række »farvede revolution«-operationer i hele USA, hvis mål er at bringe Trump til fald. Hvad Molotovcocktails angår, så var det ikke Trump, men sortklædte anarkister, der i sidste uge kastede dem mod politiet i Berkeley, Californien, for at splitte en pro-Trump-begivenhed. Tidligere højtplacerede Obama-regeringsfolk har mobiliseret to »Ven af Domstolen«-briefs (*'amicus curiae'*[1]) til støtte for den delstatsdommer i Washington, der nedkendte Trumps immigrationsordre og ganske åbenlyst indrømmede, at dette blot var en belejlig måde at aktivere en 'farvet revolution' imod regeringen på. Trumps handlinger er »u-amerikanske«, skriger de, alt imens de intet siger om Obamas tusindvis af ulovlige dronedrab, ulovlige krige for »regimeskifte« i ledtog med terrorister og trusler om verdenskrig med Rusland og Kina. Faktisk var en af disse briefs skrevet af Harold Koh, berygtet som Obamas advokat, der udtalte den juridiske vurdering, at Obamas dronedrab var legale og således grundlæggende set spyttede på Forfatningen og international lov.

Alt imens Trump har fordømt mange af de mest ekstreme Obama-politikker, der har ødelagt nationens økonomi og efterladt landet forhadet i store dele af verden, så har Lyndon og Helga LaRouche krævet, at Trump også afslører en af de ondeste af Obamas onde gerninger: orkestreringen af et fascistisk kup

imod Ukraines valgte regering i 2014, som dernæst blev brugt i Obamas bestræbelse på at fremprovokere en krig med Rusland. *EIR* har meget detaljeret dokumenteret den åbenlyse støtte fra Obama og hans agent, [tidligere amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender] Victoria Nuland, til de svastika-bærende neonazister, der anførte denne voldelige kamp. Selv Polens politiske leder, Jaroslaw Kaczynski, fordømte i dag den ukrainske regering for sin fortsatte støtte til dem, der bakkede op om Stepan Bandera – Hitlers kollaboratør i Ukraine – og som fortsat paraderer i gaderne med Banderas bannere og behandler enhver politisk opposition med brutalitet.[2]

Verden er gjort klar til, én gang for alle, at bortfeje Det britiske Imperium. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sidste uge, hvis præsident Trump bringer USA ind i et samarbejde med Rusland om nedkæmpelse af terrorisme, og bringer USA ind i et samarbejde med Kina omkring den Nye Silkevejsudvikling med nationsopbygning i alle hjørner af kloden, vil han blive husket som en af historiens største ledere. Vi må alle handle med al vor menneskelige kreativitet for at bringe dette skønne resultat til fuldførelse.

Foto: Den russiske præsident Putin med den kinesiske præsident Xi Jinping, maj, 2015. [kremlin.ru]

[1] En *amicus curiae* (bogstaveligt, 'ven af domstolen/retten'), er en person, der ikke er part i en sag, og som ikke er hyret af en part, men som assisterer en domstol ved at tilbyde information, der har betydning for sagen. *Amicus curiae* er juridisk latin. (*definition Wikipedia*).

[2] Vi anbefaler læsning af vores hjemmesides meget udførlige dækning af kuppet i Ukraine og Victoria Nulands fremtrædende rolle i at fremprovokere den. SE tag 'Ukraine'.

Ruslands udenrigsminister Lavrov: Iran en værdifuld antiterrorisme-partner

7. feb., 2017 – Under en fælles pressekonference i Moskva med sin modpart fra Venezuela, tilbageviste den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov totalt den idé, som de seneste par dage er udsendt fra Washington, at Iran skulle være den »førende sponsor« af terrorisme. Faktisk demonstrerede Lavrov, at det modsatte er tilfældet, derved, at Iran bekæmper ISIS og al-Qaeda, de to grupper, som præsident Trump har lovet især at udrydde.

»Præsident Trump har gentagne gange, både under sin valgkamp og som tiltrådt præsident, erklæret, at truslen om international terrorisme, der repræsenteres af det såkaldte 'Islamisk Stat', er det udenrigspolitiske hovedspørgsmål«, sagde Lavrov. »Hvis dette er tilfældet, og vi er fælles om dette mål, ligesom det store flertal af andre lande, så må vi huske, at Iran aldrig har haft nogen som helst relation med ISIS eller Jabhat al-Nusra, eller nogen anden gruppe, der er affilieret til disse terroristorganisationer, og som er inkluderet på den tilsvarende liste fra FN's Sikkerhedsråd.«

»Vi har længe talt om nødvendigheden (præsident Putin nævnte det på FN's Generalforsamling i 2015) af at danne en virkelig universel front imod terrorisme«, fortsatte Lavrov. »Alle de, der ser ISIS som en eksistentiel trussel mod mange lande, bør handle på en koordineret måde under én paraply. Jeg er overbevist om, at, hvis vi bruger en objektiv fremgangsmåde

mht. potentielle deltagere i en sådan koalition, bør Iran selvfølgelig være en del af vore fælles bestræbelser.«

Lavrov gik videre med at påpege, at Den Finansielle Specialenhed for Pengehvidvasknings seneste undersøgelse af, hvorvidt Iran overholder sine forpligtelser, ikke fandt noget at kritisere. »Desuden fandt undersøgelsen, at Iran gør sit bedste og arbejder i den rigtige retning«, sagde Lavrov. »Så jeg synes, vi bør fokusere på fakta.«

»Nu har menneskeheden muligheden for at blive voksen«

Af Helga Zepp-LaRouche.

**Tale ved Schiller
Institutets konference i
Manhattan,**

New York, 4. februar, 2017

I stedet for at træne en meget mistænkelig og tvivlsom libysk kystvagt til at holde flygtningene tilbage i Afrika, ville det så ikke give bedre mening, hvis de europæiske nationer gik sammen med Kina og andre, som Japan og Indien, der allerede er involveret i Afrika, om udviklingen af det afrikanske kontinent?

Præsident Xi Jinpings formulering, at det, vi må bygge, er et

fællesskab – et samfund – for menneskehedens fremtid, baseret på win-win-samarbejde, er præcis måden at se dette på. Dette er ikke et nulsumsspil, hvor én nation vinder, og de andre taber; men det er derimod et nyt perspektiv, hvor alle lande på denne planet kan arbejde sammen for alles fordel.

Download (PDF, Unknown)

RADIO SCHILLER den 6. februar 2017: Kampen om indholdet i Trumps præsidentskab og den nye verdensorden

Med formand Tom Gillesberg

POLITISK ORIENTERING den 2. februar 2017: Vil Trump lave alliance med

Rusland og indføre Glass/Steagall – eller knuses af økonomisk kollaps?

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Hvorfor USA, Rusland, Kina, Indien og Tyskland må overvinde geopolitik. □ Af Helga Zepp-LaRouche

29. januar, 2017 – Verden er så sandelig af lave. Men én ting er helt sikkert: Den aktuelle, mangesidige krise vil ikke blive overvundet efter gamle opskrifter, og slet ikke ved hjælp af geopolitiske skaktræk, 'farvede revolutioner' à la George Soros eller den måske knap så liberale udgiver af *Der Zeit*, Josef Joffes gammeltestamentlige 'Øje for øje ...'. I stedet har vi brug for et højere fornuftsplan, som definerer alle verdens nationers fælles interesse. Præcis dette plan er netop blevet demonstreret af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i hans seneste tale for den russiske Duma, hvor han foreslog en alliance mellem Washington, Moskva og Beijing for at finde løsninger på de globale udfordringer.

Med en modifikation af Schillers digt, »Ved det nye århundredes begyndelse« (*Der Antritt des neuen Jahrhunderts*) kunne man næsten sige: »To magtsystemer strides om eneherredømmet over verden«, nemlig det gamle, geopolitiske, krigsbefordrende system og så det nye, fremtidsorienterede paradigme for menneskehedens fælles skæbne. Repræsentanterne for den første, til undergang dømte, hidtidige, neoliberale globaliseringsorden reagerer på det opfattede tab af magt med verbale udbrud, der opfylder de kliniske betingelser for betegnelsen hysteri. Der er øjensynligt heller ikke megen ære blandt tyve i denne lejr, f.eks. de forskellige fraktioner. Det bedste eksempel: Theresa Mays besøg i Washington, som havde til formål at »indhegne« den nye, amerikanske administration i Det britiske Imperiums »fold«. I modsætning hertil er den nye orden orienteret mod ganske andre principper, en orden, som baserer sig på win-win-samarbejdet omkring Kinas Nye Silkevej, og som hastigt ekspanderer.

Den vigtigste intervention i denne henseende kom fra Sergei Lavrov: »Vi mener, at opbygningen af relationerne mellem Rusland, USA og Kina hverken er ekskluderende eller involverer projekter, som vækker bekymring for andre stater; disse relationer er åbne og fair. Jeg er overbevist om, at Ruslands, USA's og Kinas økonomiske strukturer på mange måder komplementerer hinanden i materiel og økonomisk henseende.« Disse tre nationer kunne ligeledes med hensyn til internationale sikkerhedsspørgsmål spille en vigtig rolle. Rusland og Kina har allerede haft et godt samarbejde inden for dette område og forventer, at Donald Trump, der allerede har udtalt, at USA ikke længere vil blande sig i andre landes interne anliggender, ligeledes vil samarbejde.

Talskvinde for det Kinesiske Udenrigsministerium, Hua Chunying, støttede omgående det russiske forslag om et trilateralt samarbejde mellem disse tre nationer, som alle har global indflydelse og er permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd. De har et stort ansvar for stabilitet og

udvikling, sagde hun.

Hvis Donald Trump skulle vælge et tæt samarbejde med Rusland, Kina og Indien, ville dette virkelig være enden på geopolitik. Frygten for noget sådant drev øjensynligt den britiske premierminister Theresa May til, som det første, udenlandske statsoverhoved, at opsøge Trump og dér uden pauser rave løs om den vidunderlige relation mellem Reagan og Thatcher, som har »eksistensen af den moderne verden« at takke for. Denne angloamerikanske særlige relation måtte nu atter overtage lederskabet for den nye tidsalder, iflg. May. *London Times* påpegede, at May på ingen måde undervurderede Trump, men derimod ville »tappe ind« i den stemning, der havde ført til Brexit, som vigtige, ideologiske broer til Trumps Hvide Hus. *Financial Times* fantaserede over en anden hensigt med Mays mission, nemlig at udnytte denne særlige relation til at splitte Rusland og Kina gennem alle mulige koncessioner og manipulationer. *New York Times* havde overskriften: »Britisk tilpasning til Trump sætter europæisk orden på spil«, med en hentydning til Trumps negative holdning til EU.

Den totale virkelighedsfornægtelse hos tilhængerne i den geopolitiske fraktion fremavler sære blomster. Således skriver Joffe som argument imod Trumps protektionistiske forholdsregler, at globaliseringen havde »skabt en eventyrlig rigdom, som oppebar den storslåede socialstat og afbødede stødene for taberne. Protektionisme er til gavn for favoriserede industrier, men lader landet forarme – de svage først«.

Det er den klassiske, neoliberale »narrativ«; at det er fantastisk, at kasinoøkonomiens profitmagere er blevet eventyrligt rige og dernæst spiser taberne af med almisser, og herved fremstiller sig selv som ædle. Det er netop som en modstand imod dette snæversyn, at Brexit, valget af Trump og den italienske folkeafstemnings Nej til forfatningsændring var rettet. Joffes konklusion, nemlig, at Europa måtte overtage USA's rolle, »for at redde den liberale verdensorden«, er lige

så latterlig som avisen *Die Welts* spørgsmål: »Bliver kansler Merkel en modspiller til den amerikanske præsident Trump og leder af det frie Vesten?« Norbert Röttgen – fra partiet CDU – føler øjensynligt tilsvarende ambitioner for sig selv og overgår sig selv den ene gang efter den anden. Han vil gå i opposition til Trump med »nye selskabs-alliancer« og sætter i denne henseende øjensynligt sine forhåbninger til folk som McCain.

Der findes kun én sikker måde, hvorpå den her skitserede uorden kan overvindes: Et højere fornuftsplan for alle verdens nationers fælles interesser må etableres, og på hvilket plan de formentlige modsætninger forsvinder. Grundlaget for overvindelse af denne krise udgøres af de Fire, grundlæggende, økonomiske Love, som Lyndon LaRouche har defineret:

* **Som den første, bydende nødvendige forholdsregel** må det transatlantiske finanssystems truende sammenbrud, der vil blive langt værre end det i 2008, forhindres gennem genindførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsloven. Under anførsel af LaRouche Politiske Aktionskomite er mange organisationer i USA i øjeblikket mobiliseret for at forøge presset på Trump for at holde sine valgløfter og senest i sin Tale om Nationens Tilstand (den 28. februar) indføre Glass/Steagall-loven i dens oprindelige form fra 1933.

* **For det andet**, så må der skabes en Nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, og hvis absolut eneste formål må være, strengt efter principperne for fysisk økonomi at finansiere investeringer i infrastruktur, industri og grundforskning, som øger arbejdskraftens og den industrielle kapacitets produktivitet, og således frembringer fuld, produktiv beskæftigelse.

* **For det tredje** må et internationalt kreditsystem efter de samme principper muliggøre et langfristet, internationalt samarbejde omkring genopbygningen af verdensøkonomien.

* **For det fjerde** må det fremtidsorienterede, højere plan etableres, som er nødvendigt for at skabe en virkelig fredsorden, gennem et internationalt samarbejde omkring et forceret program for at virkeliggøre kernefusionsteknologien, der vil give menneskeheden sikkerhed for forsyningen af energi og råstoffer, samt omkring udforskningen af rummet.

Hvis Trump tager imod Lavrovs tilbud, og der kommer et konstruktivt samarbejde mellem USA, Rusland og Kina, vil et sådant win-win-samarbejde også være inden for rækkevidde for alle andre nationer. De første kontakter mellem Trump og den indiske premierminister Modi har allerede ført til positive hensigtserklæringer.

Under disse omstændigheder må Tyskland tilslutte sig denne nye, strategiske alliance. Der er i vores egeninteresse at samarbejde med USA, Rusland, Kina, Indien og mange andre stater omkring den økonomiske opbygning af Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, såvel som også at gå i gang med den lange udsatte opgave med at industrialisere Afrika. Kun på denne måde vil flygtningekrisen blive løst på en human måde og til dels gøre godt for det faktum, at vi så længe har set passivt til, hhv. tilladt, at Bush', Obamas, Blairs og Camerons angrebskrige i Sydvestasien fandt sted; at de europæiske regeringer indirekte eller delvist støttede disse krige.

Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier har ret i sin iagttagelse, at, med valget af Trump, er det 20. århundredes gamle orden endegyldigt forbi. Og det er en meget god ting. Det påhviler os alle at bidrage til, at den nye orden vil retfærdiggøre menneskets sande identitet som kreativ skabning, hvor vi koncentrerer os om de store opgaver, som vi alene, blandt alle eksisterende, levende væsner, kan løse. Til dette hører sådanne spørgsmål som selve livets karakteristika, den menneskelige kreativitets rolle i universet og udviklingsprincippet i universet, som, ifølge vores nuværende erkendelsesniveau, består af henved to billioner galakser. Og ikke mindst, spørgsmålet om realiseringen af en skøn karakter

ved hjælp af den æstetiske opdragelse.

Formand for EU-rådet Donald Tusk: Europa konfronteres med eksistentiel trussel fra Rusland, Kina og nu USA

31. jan., 2017 – Når man hører de europæiske »lederes« seneste ordskvalder, ved man ikke, om man skal le eller tilkalde en ambulance, så disse stakkels mennesker kan komme i ordentlig lægebehandling, af hensyn til offentlighedens sikkerhed. Nu har formanden for Det europæiske Råd, Donald Tusk, fra Polen, en af Den europæiske Unions tre »præsidenter«, krævet, at Europa forener sig imod den eksistentielle trussel, som udgøres af Rusland, Kina – og nu USA!

I et brev, skrevet til EU-medlemsnationernes ledere forud for EU-topmødet i Malta i denne uge, advarer Tusk om, at EU's udfordrere er »farligere end nogensinde«. Disse farer, der kommer fra et »selvhævdende Kina, især på havene; Ruslands aggressive politik mod Ukraine og dets naboer; krig, terror og anarki i Mellemøsten og Afrika, hvor radikal islamisme spiller en hovedrolle, såvel som også bekymrende erklæringer fra den nye, amerikanske administration, gør vores fremtid yderst uforudsigelig«. I anden række udgøres farerne af euro-skepticisme og de pro-europæiske elitors svaghed.

Men for Tusk er truslen fra udlandet langt den farligste: »I dag må vi klart hævde vores værdighed, et forenet Europas

værdighed – hvad enten vi taler med Rusland, Kina, USA eller Tyrkiet... Vi må gøre det ganske klart, at opløsningen af Den europæiske Union ikke vil føre til genoprettelsen af en eller anden mytisk, fuld suverænitet af dens medlemslande, men derimod til deres reelle og faktiske afhængighed af de store supermagter; USA, Rusland og Kina. Kun sammen kan vi være helt uafhængige.« Med andre ord, hvis man forsøger at genvinde ens suverænitet fra EU, så bliver man en del af det Nye Paradigme!

(Tusk kunne have været mere farverig og advaret om truslen fra barbarerne fra de russiske stepper, den gule trussel, tyrken og dem, der pønser på at fratage kongerne deres guddommelige ret til at herske.)

Ifølge den tyrkiske avis *Yeni Safak* sagde europæiske diplomater, at højtplacerede nationale regeringsfolk og diplomater havde diskuteret en mulig respons til Trump ved et møde i Bruxelles mandag, men mere fattede personer advarede om, at europæerne ikke skulle handle overilet og fremmedgøre en hovedallieret.

Foto: Formand for Det europæiske Råd, Donald Tusk

Norges forsvarschef kræver en dialog mellem USA, Rusland og NATO

31. jan., 2017 – Forsvarschefen for de Norske Bevæbnede Styrker, admiral Haakon Bruun-Hanssen, krævede, i et interview med nyhedstjenesten Norsk Telegrambyrå (NTB), en direkte dialog med Rusland for at nedskalere de spændinger, der er opbygget i relationerne mellem USA og NATO på den ene side, og

Rusland på den anden.

»Det er vigtigt for Norge, USA og NATO at kombinere forholdsregler for begrænsning med en dialog i relationerne med Rusland«, sagde Bruun-Hanssen, da en reporter spurgte ham, hvad han mente om udsigterne for de russisk-amerikanske relationer efter den første telefonsamtale mellem præsidenterne Vladimir Putin og Donald Trump. »Dette [kombinationen af begrænsning og dialog] er nødvendigt for at nedskalere de spændinger, der er opstået i sikkerhedssfæren«, sagde han.

Bruun-Hanssen advarede ligeledes imod russisk aktivitet i Det arktiske Område og sagde, at Norge burde tage skridt, og allerede gør et, med henblik på at afvise disse hypotetiske, nye trusler. Norge vil ligeledes udvide sin kapacitet for indsamling og analyse af situationen i havene i Det arktiske Område, iflg. en rapport fra TASS.

Samtidig sagde Bruun-Hanssen, at det norske militær ikke havde nogen klager imod deres russiske modparter i 2016, idet russerne havde udvist en professionel tilgang til deres aktiviteter.

Foto: Forsvarschefen for de Norske Bevæbnede Styrker, admiral Haakon Bruun-Hanssen.

Hold jer til LaRouches dagsorden

Leder fra LaRouchePAC, 30. januar, 2017 – Tiden er atter inde for verden til at lytte til de vise ord fra Lyndon LaRouche. De spørgsmål, som han nu i årtier har været fortaler for, er

nu eksistentielle spørgsmål for transatlantiske nationer, hvis »eliter« har mistet deres lederskab, og som bogstaveligt talt også er gået fra forstanden over de afvisninger, som rammer dem i nationale valg og afsættelser.

☒ Netop, som det amerikanske præsidentskab er brudt ud af atlanticisternes indespærring, bliver LaRouches ideer nu repræsenteret med voksende styrke af den nye, strategiske trekant, Rusland-Kina-Indien. Dette nye paradigme repræsenterer den eneste, produktive vej for USA at gå – og dette har LaRouche grundigt forklaret i de »Fire Love til USA's Redning«. Dét er vores mobilisering, med Trump-administrationens retning, der endnu er uafklaret. Vi bør ikke udelukke betydningen af Trumps uforsonlighed over for den britiske kongefamilies forsøg på at gelejde ham ind i en politik for krig med Rusland, og for krig imod industri og vareproduktion; og heller ikke hans uforsonlighed imod konservative GOP-tosser som McCain og Graham, og imod Obama-maskinen.

Mandag gentog Helga Zepp-LaRouche, hvad hun havde sagt under søndagens **diskussion om vores mobilisering**; at det absolut vigtigste er – at forhindre Tredje Verdenskrig; dette på den måde, som Lyndon Larouche har specificeret, og som er den eneste mulige måde, nemlig gennem en amerikansk præsident, der accepterer Putins strategiske geni og aftaler at samarbejde. Denne amerikanske præsident vil således, langsomt, men sikkert, være i færd med at samarbejde også med Indien og Kina. En Trump, der ikke er under britisk kontrol og atlanticistkontrol, er i færd med at tage nogle skridt i denne retning.

Det betyder at gennemtvinge Glass-Steagall så hurtigt som muligt og at mobilisere omkring Lyndon LaRouches politik med de Fire Love for en økonomisk genrejsning. Dette må være omdrejningspunktet for vores mobilisering, på trods af det hysteri, der sender den etablerede elite ud på gaderne i forsøg på at standse Trump.

Sidste uges mobilisering for at holde George Soros' partner Steven Mnuchin ude af USA's Finansministerium og i stedet fremme Glass-Steagall er først ved at komme i gang. Her til aften blev Mnuchins forventede godkendelse i Senatets Finanskomite blokeret af Demokratiske senatorer, men kun til i morgen, hvor kampen i komiteen genoptages. Frontlinjen i Senatet må fortsat være talstærk, med mange delegationers kampagne for Glass-Steagall på Capitol Hill på onsdag. Vi må holde øje med Chuck Schumers krokodilletårer og fortsætte mobiliseringen omkring LaRouches politik.

Som Helga Zepp-LaRouche i dag tilføjede; de har indespærret amerikanske præsidenter i mere end et halvt århundrede, og indespærret Lyndon LaRouche i mere end 30 år; nu er begge i færd med at bryde ud.

RADIO SCHILLER den 30. januar 2017:

Hvad vælger Trump? Den »særlige relation« til Storbritannien, eller Rusland/Kina/Indien?

Med formand Tom Gillesberg

Mobilisér for at genindføre Glass/Steagall- bankopdelingsloven NU; stands et globalt finanssammenbrud!

Det følgende er Helga Zepp-LaRouches åbningsbemærkninger til et hasteaktivistmøde (i USA, pr. tlf.) søndag 29. januar, 2017:

Jeg tror, alle ved, at, med valget af Donald Trump, har verden totalt forandret sig. Den tyske udenrigsminister Steinmeier sagde det knivskarpt, at valget af Trump betyder afslutningen på det 20. århundredes orden.

Det er helt klart, at USA nu står over for et valg: Det ene valg består i at fortsætte med den »særlige relation« med Storbritannien, som har været grundlaget for den unipolære verden i de seneste 25 år, mere eller mindre, med få undtagelser under Clinton-årene. Og det står ganske klart, at briterne gerne vil fortsætte med dette, hvilket er grunden til, at Theresa May var den første regeringsleder, der kom (til Washington) for at forsøge at genetablere denne særlige relation, og som ville være meget, meget dårligt.

På den anden side, så foreligger det klare perspektiv, at USA går ind i en strategisk alliance med Rusland – og muligvis Kina og Indien – hvilket ville skabe grundlaget for virkelig at bevæge verdenspolitik over i et fuldstændig nyt paradigme med samarbejde mellem store nationer for at løse presserende problemer, såsom den økonomiske krise, problemet med terrorisme og mange andre lignende problemer.

Det står ganske klart fra den første uge af Trumps

præsidentembede, at han har til hensigt at gennemføre alle sine valgløfter. Set fra mit standpunkt, så er det meget vigtigt, at – i betragtning af, at problemerne er så mangeartede – folk ikke flipper ud over denne eller hin handling, men virkelig koncentrerer sig om de to, absolut mest afgørende spørgsmål, uden hvilke absolut intet andet kan løses. Det første, meget, meget afgørende spørgsmål er, at Trump lovede at forbedre relationerne med Rusland, og det er, for verdensfredens skyld, det absolut vigtigste spørgsmål. For, hvis Hillary Clinton havde gennemført sin politik for Syrien, med flyveforbudszonerne og hele den provokerende politik over for Rusland i særdeleshed, ville vi have været på en meget kort vej til Tredje Verdenskrig.

Den kendsgerning, at Donald Trump i går talte med fem af verdens ledere – heriblandt præsident Putin fra Rusland, og at de tilsyneladende etablerede en god forståelse – er af højeste, strategiske vigtighed. Og ser man på det, som Det Hvide Hus og Kreml bagefter udstedte, så er dette virkelig vigtigt, for »Trump overbragte sine ønsker om lykke og velstand for det russiske folk og sagde, at det amerikanske folk havde varme følelser for Rusland og dets borgere«.

Dette er meget, meget vigtigt, og jeg mener, at vi virkelig bør forstå, at, hvis USA og Rusland kan fikse deres forhold, så kan alle andre problemer potentielt set tackles.

Det andet, absolut vigtigste spørgsmål er selvfølgelig, at Trump under sin valgkamp lovede at genindføre Glass-Steagall, for alle ved, at verden stadig befinder sig i absolut fare for en gentagelse af sammenbruddet i 2008, som denne gang ville blive langt, langt værre end selv kollapset af Lehman Brothers og AIG i september 2008, af den simple grund, at for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er vokset med 40 % eller endda mere, derivaterne er vokset, og alle centralbankernes såkaldte instrumenter er blevet opbrugt, inklusive kvantitativ lempelse ('pengetrykning'), inklusive hele spørgsmålet om bail-out (statslig bankredning) og om helikopter-penge, som diskuteres.

Faren for banksystemets kollaps er således en afgjort trussel, der hænger over *hele* verden.

Det er ganske klart, at Wall Street selvfølgelig ikke vil have Glass-Steagall, fordi det, for at sige det mildt, ville reducere deres magt enormt; *men det er en absolut forudsætning for at fikse situationen*. Hr. LaRouche har ikke alene talt om Glass-Steagall, men han har også, på videnskabeligt grundlag, defineret de Fire, grundlæggende Love, som det er absolut afgørende, bliver implementeret, for at få verden ud af denne krise. Disse Fire Love er:

☒ * Glass-Steagall, præcis, som Franklin D. Roosevelt implementerede denne lov i 1933;

* En Nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton;

* Et nyt kreditsystem (også i traditionen efter Alexander Hamilton);

* Og dernæst selvfølgelig, et forceret program for højteknologisk fusionsenergi og internationalt samarbejde omkring rumforskning som den absolut nødvendige måde, hvorpå arbejdskraftens produktivitet, der er kollapsede, kan forøges.

(Se: Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love:)

Det faktum, at den forventede levealder i USA for første gang er *faldet*, er den klareste indikator, for, at, hvis en økonomi kolliderer, så falder den forventede levealder.

Dette er formålet med dette aktivistmøde, for desværre sagde den nominerede finansminister Mnuchin under sin høring i Senatet med senator Maria Cantwell, at han ikke støtter Glass-Steagall i FDR's form – han sagde, det var 'en meget gammel lov' – men at han vil have en lov 'for det 21. århundrede', for ellers vil markederne ikke have tilstrækkelig med likviditet. Se, dette argument er forkert, for, hvis man etablerer en Nationalbank i Alexander Hamiltons tradition,

samt et kreditsystem i Alexander Hamilton tradition, så vil præcis dette system yde kredit til produktiv investering. Så dette argument er ikke relevant, og denne nominering (til finansministerposten) kunne blive Trump-administrationens Akilleshæl, hvis det ikke rettes. For jeg tror, alle har set det enorme oprør; der finder en deployering sted på vegne af det selv samme Britiske Imperium, der forsøger at fastholde Trump i den 'særlige relation' med Storbritannien, men det forhindrer dem ikke i at deployere George Soros og princippet om 'farvede revolutioner' – det samme princip, der blev deployeret imod Ukraine i 2004 med den 'Orange Revolution', eller i Georgien, eller i det Arabiske Forår – hvor man grundlæggende set vil bruge de samme midler for en farvet revolution til at få et regimeskifte, denne gang imod Trump.

Dette er altså ikke en fredelig tid; dette er ikke en tid, hvor man sidde det ud, men jeg mener, at det faktum, at Trump har vist, at han ønsker at gennemføre sine valgløfter, virkelig er meget lovende. Men jeg mener, at vi har brug for en mobilisering, der sikrer, at denne absolut afgørende flanke med Glass-Steagall ikke forpasses, for det er den ene ting, der virkelig ville kunne ødelægge hele potentialet.

Lad mig slutte her. Jeg mener, at folk i USA må være bevidste om, at hele verden ser på dette valg af Trump med store håb – ikke de gamle neoliberale folk og de folk, der tror på en konfrontation med Rusland og Kina – men en masse mennesker, i Indien, i Europa, ser på potentialet i Trump-administrationen med store forventninger og håb. Det er en unik historisk chance, så meget afhænger af at få det til at virke.

Potentialet eksisterer, med Kinas Nye Silkevej, der allerede nu er et nyt finansielt og økonomisk samarbejde på en »win-win«-basis, hvor flere end 70 nationer samarbejder; tilbuddet til USA om at få en Ny Silkevej passer præcis sammen med Trumps løfte om at investere \$1 billion i et infrastrukturprogram i USA og således lancere en økonomisk genrejsning. Men, det forudsætter den originale

Glass/Steagall-lov.

Jeg vil slutte her, for dette er virkelig kernen i situationen, og jeg mener, at vi har brug for jer alle for at hjælpe med og intervenere.

Lyndon LaRouche (med på linjen): Dette understreger jeg.

Trump og Putin enige: Terrorisme er hovedtruslen

28. jan., 2017 – Den amerikanske præsident Donald Trump talte i telefon med den russiske præsident Vladimir Putin ved middagstid i dag, i en diskussion, der, efter hvad Kreml rapporterer, var vidtrækkende og varede omkring en time. De to præsidenter »havde en detaljeret drøftelse af presserende, internationale spørgsmål«, og de »understregede, at deres fælles bestræbelser for at bekæmpe hovedtruslen – international terrorisme – var en topprioritet«. Ifølge Kreml »talte præsidenterne til fordel for at etablere reel koordinering af Ruslands og USA's handlinger, der tilsigter at besejre ISIS og andre terroristgrupper i Syrien«. Ifølge Det Hvide Hus strakte samtalen emner sig fra gensidigt samarbejde omkring bekæmpelse af ISIS til bestræbelser på samarbejde for at opnå mere fred i verden, inklusive i Syrien. »Den positive samtale var en betydningsfuld begyndelse på at forbedre relationerne mellem USA og Rusland, som har brug for at blive udbedret«, lød et udskrift af samtalen fra Det Hvide Hus. »Både præsident Trump og præsident Putin håber, at, efter dagens samtale, kan de to parter gå hurtigt frem for at tackle terrorisme og andre vigtige spørgsmål af gensidig interesse.«

Udskriftet fra Kreml siger ikke noget specifikt om, hvorvidt

de diskuterede en ophævelse af USA's sanktioner mod Rusland, men forbedring af handlen mellem USA og Rusland blev diskuteret. De »understregede betydningen af at genopbygge gensidigt fordelagtig handel og økonomiske bånd mellem de to landes forretningssektorer, som kunne give en yderligere impuls til en progressiv og vedvarende udvikling af bilaterale relationer«.

»Under samtalen gav begge parter udtryk for deres beredvillighed til at foretage aktive fællesbestræbelser for at stabilisere og udvikle russisk-amerikansk samarbejde på et konstruktivt, ligeværdigt og gensidigt gavnligt grundlag«, sagde Kremls rapport. De aftalte også at indlede en proces for at »udarbejde mulige datoer og steder for deres personlige møde«.

Trump overbragte sine ønsker om lykke og velstand for det russiske folk og sagde, at det amerikanske folk har varme følelser over for Rusland og dets borgere. »Putin på sin side understregede, at følelsen er gensidig og tilføjede, at Rusland i mere end to århundreder har støttet USA, var dets allierede under de to verdenskrige og nu ser USA som en betydningsfuld partner i bekæmpelse af international terrorisme«, rapporterer Kreml.

Trumps diskussion med Putin var den tredje af fem telefonsamtaler, han havde med udenlandske ledere i dag. Han lagde ud med en diskussion tidligt om morgenen med den japanske premierminister Shinzo Abe og talte dernæst med den tyske kansler Angela Merkel i 45 minutter, før samtalen med Putin. Dernæst fulgte samtaler med den franske præsident François Hollande og den australske premierminister Malcolm Turnbull.